

[Finansministeren.]

Efter Lovforslaget Fremsættelse har jeg med Tilslutning i det andet høje Ting foreslaaet en Ændring af Lovens § 17, der handler om Følgerne af urigtige og svigagtige Oplysninger. Herom findes der i den nugældende Lov kun en Henvisning til de almindelige Bestemmelser i Forsikringsaftaleloven. En Del af Bestemmelserne i denne Lov er imidlertid fravigelige, saaledes at de kun gælder, naar der ikke er truffet anden Aftale ved Forsikringens Indgaaelse. Reglerne om de Følger, den forsikrede paa-drager sig ved at give urigtige og svigagtige Oplysninger, kan derfor ændres paa visse Punkter uden at komme i Strid med Forsikringsaftaleloven. Det foreliggende Lovforslag gaar ud paa at skærpe disse Regler, saaledes at der i givet Fald indtræder visse Strafvirkninger. Har den paagældende handlet svigagtigt, bortfalder ikke alene Forsikringsaftalen, men ogsaa den paagældendes Krav paa Tilbagekøbsværdien. Hvis der kun foreligger urigtige Oplysninger uden svigagtig Hensigt, kan der foretages en Nedsættelse af Forsikringssummen, dels under Hensyn til den Risiko, der er blevet fortiet over for Statsanstalten, dels yderligere med en Femtedel. Denne Bestemmelse er dog saaledes at forstaa, at Reduktionen med indtil en Femtedel kun finder Sted, hvis den i Forsikringsaftalovens § 6, 2det Stykke, fastsatte Regel om Nedsættelse i Anledning af forøget Genforsikring ikke vilde medføre en større Reduktion. Den foreslaaede Skærpelse af Reglerne skyldes de Erfaringer, man har indhøstet i de senere Aar særlig ved Tegning af Forsikringer uden Lægeundersøgelse, der har taget et stort Opsving, og hvor det naturligvis er af særlig Betydning, at man kan stole paa den forsikredes Oplysninger. Der har været for-handlet med Justitsministeriet, som intet har fundet at indvende mod disse Bestemmelser, og da Statsanstalten og de øvrige Livsforsikringsselskaber bør staa paa fælles Linie i dette Spørgsmaal, har Sagen endvidere været drøftet inden for de danske Livsforsikringsselskabers Forening, der ligeledes har sluttet sig til Lovforslaget, saaledes at der i det væsentlige kan ventes gennemført en fælles Praksis paa dette Omraade.

Paa et enkelt Punkt er der under Behandlingen i det andet høje Ting foretaget en Ændring, som jeg har tiltraadt. Det drejer sig om en Bestemmelse i den nugældende Lov, som det oprindeligt var foreslaaet at lade udgaa, men som det i Landsstinget nedsatte Udvalg ønskede opretholdt, nemlig Bestemmelsen i § 21, Stk. 2, der

fastsætter, at der ikke kan kræves Straffrente for forsinket Præmiebetaling før 3 Maaneder efter det i Loven omhandlede Paakrav. Naar denne Bestemmelse var foreslaaet slettet, skyldtes det ikke noget Ønske om Ændring i Statsanstaltens almindelige Praksis, men kun Ønsket om at staa frit med Henblik paa enkelte Tilfælde, hvor særlige Forhold gør sig gældende. Da Statsanstalten har oplyst, at Spørgsmaalet ikke har nogen væsentlig praktisk Betydning, har jeg ment at kunne tiltræde, at denne nævnte Bestemmelse, altsaa den hidtil gældende Bestemmelse, bliver opretholdt.

Blandt de øvrige Forslag om Ændringer i Loven skal jeg kun nævne Ændringen af § 24, hvorved der søges gennemført en Lettelse af Præmien for søfarende unge Mennesker, og de ændrede Bestemmelser i § 28 om nogen Skærpelse i Reglerne om Udbetaling af Forsikring i Tilfælde af Selvmord.

Da den nye Bonusperiode gælder fra 1. Januar 1937, er det foreslaaet, at Loven træder i Kraft fra dette Tidspunkt, og jeg skal derfor anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting.

Gustav Pedersen: Som allerede meddelt af den højtærede Finansminister er de Ændringer, der her er foreslaaet, af forsikringsteknisk Karakter, og da ingen af dem har særlig stor Rækkevidde i principiel Henseende, skal jeg for mit Vedkommende nøjes med ganske enkelte Bemærkninger.

Der er nogle af Ændringerne — det gælder i første Række Ændringen vedrørende Tillægspræmie for de unge Mennesker, der kommer ud at sejle, altsaa de unge Sømænd —, som betyder en Lempelse for Forsikringstagerne. Det er ligeledes en Fordel for Forsikringstagerne, at Beregningen af Bonus for Kvinder, der har Forsikringer fra før 1926, bringes i Overensstemmelse med det Ligestillingsprincip, der nu gælder for mandlige og kvindelige Forsikringstagere.

Jeg kan ikke tænke mig, at der med Hensyn til disse og andre mindre Lempelser for Forsikringstagerne kan være nogen Uenighed om, at de skal føres igennem, naar Statsanstalten anser det for forsvarligt og der ikke dermed skabes Ændringer i Forsikringsbetingelserne af principiel Karakter.

Der er ogsaa Skærpelser i Lovforslaget. Det gælder i første Række Bestemmelserne om Opgivelse af urigtige Oplysninger ved Tegning af Forsikring. Jeg tror dog heller ikke her, at der kan være nogen Betænkelighed ved at ændre i Overensstemmelse